

Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve
(2006. szeptember 6.)

az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról,
továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1)
bekezdésére, valamint ezen irányelv 4., 6. és 21. cikkéhez kapcsolódóan tekintettel annak 95.
cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére [3],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, az egyeztetőbizottság által
2006. június 22-én jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével [4],

mivel:

(1) Kívánatos az elemekkel és akkumulátorokkal, valamint a hulladékelemekkel és -
akkumulátorokkal kapcsolatos nemzeti intézkedések összehangolása. Ezen irányelv elsődleges
célja, hogy a legkisebbre csökkentse az elemek és akkumulátorok, valamint a hulladékelemek
és -akkumulátorok környezetre gyakorolt negatív hatását, hozzájárulva ezáltal a környezet
minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához. A jogalapot ezért a Szerződés 175.
cikkének (1) bekezdése képezi. Helyénvaló azonban közösségi szinten intézkedéseket hozni a
Szerződés 95. cikkének (1) bekezdése alapján is, az elemek és akkumulátorok
nehézfém tartalmával és címkézésével kapcsolatos követelmények összehangolása érdekében,
biztosítva ezáltal a belső piac akadálymentes működését, és a Közösségen belüli verseny
torzulásának elkerülését.

(2) A közösségi hulladékgazdálkodási stratégia felülvizsgálatáról szóló, 1996. július 30-i
bizottsági közlemény iránymutatásokat fogalmazott meg a Közösség jövőbeni
hulladékpolitikájára vonatkozóan. E közlemény hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a
hulladékokban található veszélyes anyagok mennyisége csökkenjen, és rámutat az ilyen
anyagok termékekben és gyártási eljárásokban való előfordulását korlátozó közösségi szintű
szabályok lehetséges előnyeire. Kimondja továbbá, hogy amennyiben a hulladék keletkezése
nem küszöbölhető ki, a hulladékot anyagáért vagy energiájáért újra fel kell használni, illetve
újrahasznosítani kell.

(3) A kadmium által okozott környezetszennyezés elleni küzdelemre vonatkozó közösségi
cselekvési programról szóló, 1988. január 25-i tanácsi állásfoglalás [5] hangsúlyozta, hogy az
emberi egészség és a környezet védelme céljából a kadmiumszennyezés elleni küzdelem
stratégiájának fő elemei a kadmium használatának azon esetekre történő korlátozása, amikor
nem létezik más megfelelő alternatíva, valamint a kadmiumot tartalmazó elemek begyűjtése
és újrafeldolgozása.

(4) Az egyes veszélyes anyagokat tartalmazó elemekről és akkumulátorokról szóló, 1991.
március 18-i 91/157/EGK tanácsi irányelv [6] közelítette a tagállamok e területre vonatkozó
jogszabályait. Az irányelv célkitűzései azonban nem valósultak meg teljes mértékben. A
hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július
22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat [7], valamint az elektromos és
elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai
parlamenti és tanácsi irányelv [8] is kiemelte a 91/157/EGK irányelv felülvizsgálatának
szükségességét. A 91/157/EGK irányelvet ezért az átláthatóság érdekében felül kell vizsgálni
és fel kell váltani.

(5) Környezetvédelmi céljainak elérése érdekében ez az irányelv megtiltja egyes higanyt,
illetve kadmiumot tartalmazó elemek és akkumulátorok forgalomba hozatalát. Az irányelv
elősegíti továbbá a hulladékelemek és -akkumulátorok nagyarányú begyűjtését és
újrafeldolgozását, valamint az elemek és akkumulátorok életciklusában közreműködő
valamennyi szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és végfelhasználók, különösen a
hulladékelemek és -akkumulátorok kezelésében és újrafeldolgozásában közvetlenül részt vevő
szereplők jobb környezeti teljesítményét. Az e cél eléréséhez szükséges egyedi szabályok
kiegészítik a hulladékokról szóló hatályos közösségi jogszabályokat, különösen a hulladékokról

szóló 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [9], a hulladéklerakókról szóló 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelvet [10] és a hulladékok égetéséről szóló 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [11].

(6) Annak elkerülése érdekében, hogy a hulladékelemektől és -akkumulátoroktól környezetszennyező módon váljanak meg, valamint hogy a végfelhasználók számára zavart okozzanak a különféle elemekre és akkumulátorokra vonatkozó különböző hulladékgazdálkodási követelmények, ezt az irányelvet kell alkalmazni a Közösségen belül forgalomba hozott valamennyi elemre és akkumulátorra. Ennek a széles körű hatálynak biztosítania kell továbbá a begyűjtés és újrafeldolgozás terén a méretgazdaságosságot, valamint az erőforrások optimális megőrzését.

(7) A megbízható elemek és akkumulátorok nélkülözhetetlenek számos termék, készülék és szolgáltatás biztonságosságához, valamint alapvető energiaforrást jelentenek társadalmunkban.

(8) Helyénvaló megkülönböztetni egyrészt a hordozható elemeket és akkumulátorokat, másrészt az ipari és gépjárműelemeket és -akkumulátorokat. Az ipari és gépjárműelemek és akkumulátorok hulladéklerakó telepeken vagy elégetés útján történő ártalmatlanítását meg kell tiltani.

(9) Az ipari elemek és akkumulátorok például magukban foglalják a kórházak, repülőterek, illetve irodák vészhelyzeti vagy tartalék áramforrásául szolgáló elemeket és akkumulátorokat, a vonatokon, illetve repülőgépeken használt elemeket és akkumulátorokat, valamint a tengeri olajfúró tornyokban és világítótornyokban használt elemeket és akkumulátorokat. Magukban foglalják például továbbá a kizárólag üzletek és éttermek hordozható POS-termináljaiba, üzletek vonalkód-leolvasó készülékeibe, a tévécsatornák és professzionális stúdiók professzionális videoberendezéseibe, valamint a szakmai tevékenység során használt bányászsisakra, illetve bűvársisakra erősített bányáslámpákba, illetve bűvárlámpákba tervezett elemeket és akkumulátorokat; az elektromos ajtók biztonsági rendszereiben használt tartalék elemeket és akkumulátorokat, amelyek az ajtók berekedését vagy emberek beszorulását hivatottak megakadályozni; valamint a mérőműszerek, illetve a különféle típusú mérőeszközök és mérőberendezések elemeit és akkumulátorait, valamint a napelemekkel, fotoelektromos és egyéb, megújuló energia felhasználásával kapcsolatos elemeket és akkumulátorokat. Az ipari elemek és akkumulátorok emellett magukban foglalják az elektromos gépjárművekben – elektromos autókban, tolokocsikban, kerékpárokban, repülőtéri járművekben és önjáró szállítójárművekben – használt elemeket és akkumulátorokat is. A példák e nem teljes körű felsorolásán kívül valamennyi nem burkolt és nem gépjárműelemet, illetve -akkumulátort iparinak kell tekinteni.

(10) Hordozható elemek, illetve akkumulátorok – valamennyi olyan burkolt elem és akkumulátor, amelyet egy átlagos ember nehézség nélkül képes kézben hordozni, és amely nem gépjárműelem, illetve -akkumulátor, és nem ipari elem, illetve akkumulátor – például az egyetlen cellából álló elemek (például az AA és AAA elemek) és a fogyasztók által, illetve szakmai tevékenység során mobiltelefonokban, hordozható számítógépekben, vezeték nélküli villamos kézi szerszámokban, játékokban és háztartási készülékekben – így elektromos fogkefékben, borotvákban és kézi porszívókban (beleértve az iskolákban, üzletekben, éttermekben, repülőtereken, irodákban, illetve kórházakban használatos hasonló berendezéseket) – használt elemek és akkumulátorok, valamint minden olyan elem és akkumulátor, amelyet a fogyasztók a háztartásban a szokásos célokra esetlegesen igénybe vesznek.

(11) A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy szükséges-e ezen irányelv kiigazítása, figyelembe véve a rendelkezésre álló műszaki és tudományos tényeket. A Bizottságnak így különösen felül kell vizsgálnia a kadmiumra vonatkozó tilalom alóli, vezeték nélküli villamos kézi szerszámokba szánt hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében adott mentességet. A vezeték nélküli villamos kézi szerszámok magukban foglalják például a fogyasztók által, illetve szakmai tevékenység során esztergályozásra, maratásra, csiszolásra, köszörülésre, fűrészelésre, vágásra, nyírásra, fúrásra, lyukak fúrására, lyukasztásra, kalapálásra, szegecselésre, csavarozásra, polírozásra, illetve fa, fém és egyéb anyagok hasonló megmunkálására, valamint nyírásra, vágásra és egyéb kertészeti tevékenységekre használt szerszámokat.

(12) A Bizottságnak továbbá figyelemmel kell kísérnie, a tagállamoknak pedig ösztönözniük kell az olyan technológiai fejlesztéseket, amelyek javítják az elemek és akkumulátorok környezeti teljesítményét teljes életciklusuk során, beleértve a közösségi környezetvédelmi

vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való részvételt.

(13) A környezet védelme érdekében a hulladékelemeket és -akkumulátorokat be kell gyűjteni. A hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében magas begyűjtési arányt elérő begyűjtési rendszereket kell létrehozni. Ez azt jelenti, hogy begyűjtési rendszereket kell felállítani annak érdekében, hogy a végfelhasználók nehézség nélkül és költségmentesen dobhassák el a hulladék hordozható elemeket és akkumulátorokat. A különböző gyűjtési rendszereknek és finanszírozási szabályoknak meg kell felelniük a különféle elem- és akkumulátortípusoknak.

(14) Szükséges, hogy a tagállamok magas begyűjtési és újrafeldolgozási arányokat érjenek el a hulladékelemek és -akkumulátorok tekintetében annak érdekében, hogy a környezetvédelem és az anyagok újrahasznosítása magas szinten valósuljon meg a Közösség egész területén. Ezen irányelvnek ezért minimális begyűjtési és újrafeldolgozási célkitűzéseket kell megállapítania a tagállamok számára. Helyénvaló a begyűjtési arányt az előző évek éves értékesítési átlaga alapján kiszámítani annak érdekében, hogy valamennyi tagállam a nemzeti elem- és akkumulátor-felhasználással arányos, összehasonlítható célkitűzésekkel rendelkezék.

(15) Különös újrafeldolgozási előírásokat kell megállapítani a kadmium- és ólomtartalmú elemek, illetve akkumulátorok tekintetében annak érdekében, hogy az anyagok újrahasznosítása a Közösség egész területén magas szinten valósuljon meg, és hogy ne legyenek egyenlőtlenségek a tagállamok között.

(16) Valamennyi érdekelt fél számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy részt vegyen a begyűjtési, kezelési és újrafeldolgozási rendszerekben. Ezeket a rendszereket úgy kell kialakítani, hogy el lehessen kerülni a behozott elemekkel és akkumulátorokkal szembeni hátrányos megkülönböztetést, a kereskedelmi akadályokat és a verseny torzulását.

(17) A begyűjtési és újrafeldolgozási rendszereket optimalizálni kell, különösen a költségek és a szállítás káros környezeti hatásának csökkentése érdekében. A kezelési és újrafeldolgozási rendszereknek a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv [12] 2. cikkének 11. bekezdésében meghatározott elérhető legjobb technikákat kell alkalmazniuk. Az újrafeldolgozás fogalma nem terjed ki az energetikai hasznosításra. Az energetikai hasznosítás fogalmát egyéb közösségi jogszabályok határozzák meg.

(18) Az elemek és akkumulátorok begyűjthetők vagy elkülönítetten – a nemzeti elemgyűjtési rendszerek révén – vagy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékával együttesen a 2002/96/EK irányelv szerint kialakított nemzeti begyűjtési rendszerek révén. Utóbbi esetben minimális kezelési követelményként az elemeket és akkumulátorokat el kell távolítani a begyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékából. Eltávolításukat követően az elemekre és akkumulátorokra ezen irányelv követelményeit kell alkalmazni, így azokat be kell számítani a begyűjtési célkitűzésbe, valamint eleget kell tenniük az újrafeldolgozási követelményeknek.

(19) A hulladékelemekkel és -akkumulátorokkal való gazdálkodás finanszírozására vonatkozó alapelveket közösségi szinten kell meghatározni. A finanszírozási rendszereknek elő kell segíteniük a magas begyűjtési és újrafeldolgozási arányok elérését, valamint a gyártói felelősség elvének érvényre juttatását. Az ezen irányelv értelmében vett valamennyi gyártót nyilvántartásba kell venni. A gyártóknak viselniük kell valamennyi begyűjtött elem és akkumulátor begyűjtési, kezelési és újrafeldolgozási költségeit, levonva ebből a visszanyert anyagok értékesítése útján szerzett nyereséget. Bizonyos körülmények között azonban indokolt lehet a kisüzemi gyártók tekintetében de minimis szabályok alkalmazása.

(20) Az eredményes begyűjtéshez nélkülözhetetlen a végfelhasználók tájékoztatása a szelektív hulladékgyűjtés kívánatos voltáról, a rendelkezésre álló begyűjtési rendszerekről és a végfelhasználóknak a hulladékelemekkel és -akkumulátorokkal való gazdálkodásban játszott szerepéről. Részletes szabályokat kell megállapítani egy olyan címkézési rendszerre vonatkozóan, amely átlátható, megbízható és egyértelmű információkat nyújt az elemekről és akkumulátorokról, valamint a bennük található minden nehézfémről.

(21) Amennyiben ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához és különösen a magas szelektív hulladékgyűjtési és újrafeldolgozási arányok eléréséhez a tagállamok gazdasági eszközöket, például differenciált adókulcsokat használnak, erről megfelelően tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

(22) A forgalomba hozott, begyűjtött és újrafeldolgozott elemek és akkumulátorok mennyiségéről megbízható és összehasonlítható adatok szükségesek annak ellenőrzéséhez,

hogyan ezen irányelv céljai megvalósultak-e.

(23) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(24) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás [13] 34. bekezdésével összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést, továbbá hogy e táblázatokat tegyék közzé.

(25) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [14] összhangban kell elfogadni.

(26) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a környezet védelmét és a belső piac megfelelő működésének biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl a fenti célok eléréséhez szükséges mértéket.

(27) Ezt az irányelvet a biztonsági, minőségi és egészségügyi követelményekről szóló közösségi jogszabályok és a hulladékgazdálkodásra vonatkozó különös közösségi jogszabályok, így különösen az elhasznált járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [15] és a 2002/96/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.

(28) A gyártói felelősség vonatkozásában az elemek és akkumulátorok gyártói, valamint az egyéb, elemet és akkumulátort tartalmazó termékek gyártói felelősek az általuk forgalomba hozott elemekkel és akkumulátorokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodásért. Helyénvaló a rugalmas megközelítés annak érdekében, hogy a finanszírozási rendszerek tükrözhesék az országonként eltérő körülményeket, és figyelembe vehessék a már meglévő rendszereket, különösen a 2000/53/EK és a 2002/96/EK irányelveknek való megfelelés érdekében felállított rendszereket, a kettős fizetési kötelezettség elkerülése mellett.

(29) Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [16] nem kell alkalmazni az elektromos és elektronikus berendezésekben használt elemekre és akkumulátorokra.

(30) A gépjárművekben használt gépjármű-, illetve ipari elemeknek és akkumulátoroknak meg kell felelniük a 2000/53/EK irányelv követelményeinek, különösen az annak 4. cikkében foglaltaknak. Ezért meg kell tiltani a kadmiumnak az elektromos gépjárművekbe szánt ipari elemekben és akkumulátorokban történő felhasználását, kivéve ha azok az említett irányelv II. melléklete alapján mentességet élveznek,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv megállapítja:

1. az elemek és akkumulátorok forgalomba hozatalára vonatkozó szabályokat és különösen a veszélyes anyagokat tartalmazó elemek és akkumulátorok forgalomba hozatalának tilalmát; valamint

2. a hulladékelemek és -akkumulátorok begyűjtésére, kezelésére, újrafeldolgozására és ártalmatlanítására vonatkozó különös szabályokat a hulladékokról szóló irányadó közösségi jogszabályok kiegészítése, valamint a hulladékelemek és -akkumulátorok magas szintű begyűjtésének és újrafeldolgozásának ösztönzése érdekében.

Ez az irányelv javítani kívánja az elemek és akkumulátorok környezeti teljesítményét, valamint az elemek és akkumulátorok életciklusában közreműködő összes gazdasági szereplő – így a gyártók, a forgalmazók és a végfelhasználók és különösen a hulladékelemek és -akkumulátorok kezelésében és újrafeldolgozásában közvetlenül részt vevő szereplők – tevékenységeinek környezeti teljesítményét is.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet valamennyi típusú elemre és akkumulátorra alkalmazni kell, függetlenül azok formájától, méretétől, súlyától, anyagi összetételétől és felhasználásától. Ezt az irányelvet a 2000/53/EK és a 2002/96/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi esetekben felhasznált elemekre és akkumulátorokra:

a) olyan berendezések, amelyek a tagállamok alapvető biztonsági érdekeinek védelmével kapcsolatosak, továbbá a fegyverek, lőszer és hadianyagok, a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékek kivételével;

b) a világűrben való felhasználásra tervezett berendezések.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. "elem" vagy "akkumulátor": bármely olyan elektromos energiaforrás, amely kémiai energia közvetlen átalakulása útján keletkezik, és amely egy vagy több elsődleges (nem újratölthető) vagy másodlagos (újratölthető) cellából áll;

2. "elem-, illetve akkumulátorcsoomag": olyan elemek vagy akkumulátorok bármely csoportja, amelyeket összekapcsolnak és/vagy külső borítással látnak el annak érdekében, hogy oszthatatlan egységet alkossanak, amelyet a végfelhasználó nem bonthat szét és nem nyithat fel;

3. "hordozható elem vagy akkumulátor": minden olyan elem, gombelem, elem-, illetve akkumulátorcsoomag valamint akkumulátor, amely:

a) burkolt;

b) kézben hordozható; és

c) nem ipari elem, illetve akkumulátor, és nem gépjárműelem, illetve -akkumulátor;

4. "gombelem": bármely olyan kisméretű, kerek, hordozható elem vagy akkumulátor, amelynek átmérője nagyobb, mint a vastagsága, és amelyet különleges célokra – például hallókészülékekhez, karórákhoz, kisméretű hordozható berendezésekhez és tartalék áramforrásként – használnak fel;

5. "gépjárműelem, illetve -akkumulátor": gépjármű indításához, világításához, illetve gyújtásához használt bármely elem, illetve akkumulátor;

6. "ipari elem, illetve akkumulátor": bármely, kizárólag ipari vagy szakmai felhasználásra szánt, vagy bármely elektromos gépjárműben használt elem, illetve akkumulátor;

7. "hulladékelem, illetve -akkumulátor": bármely olyan elem, illetve akkumulátor, amely a 2006/12/EK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében hulladéknak minősül;

8. "újrafeldolgozás": a hulladékanyagok újrafeldolgozása valamely termelési folyamatban azok eredeti rendeltetésére vagy attól eltérő rendeltetésre, kivéve az energetikai hasznosítást;

9. "ártalmatlanítás": a 2006/12/EK irányelv IIA. mellékletében meghatározott valamennyi alkalmazandó művelet;

10. "kezelés": minden olyan tevékenység, amelyet hulladékelemek, illetve -akkumulátorokon végeznek az után, hogy átadták őket egy kezelőlétesítménynek válogatás, valamint újrafeldolgozásra vagy ártalmatlanításra történő előkészítés céljából;

11. "készülék": bármely olyan, a 2002/96/EK irányelvben foglalt meghatározás szerinti elektromos vagy elektronikus berendezés, amelynek áramforrását részben vagy egészben elemek, illetve akkumulátorok biztosítják, vagy amely alkalmas erre;

12. "gyártó": az a személy valamely tagállamban, aki az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – beleértve a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [17] meghatározott, távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is – elemeket, illetve akkumulátorokat, beleértve a készülékbe vagy gépjárműbe építetteket is –, először hoz üzletszerűen forgalomba az adott tagállam területén;

13. "forgalmazó": az a személy, aki a végfelhasználó részére üzletszerűen kínál elemeket és akkumulátorokat;

14. "forgalomba hozatal": harmadik személy részére, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen

való szolgáltatás vagy rendelkezésre bocsátás a Közösségen belül, amely magában foglalja a Közösség vámterületére történő behozatalt is;

15. "gazdasági szereplők": gyártók, forgalmazók, begyűjtők, újrafeldolgozók, valamint a kezelőlétesítmények egyéb üzemeltetői;

16. "vezeték nélküli villamos kézi szerszám": minden olyan kézi készülék, amelynek áramforrását elem vagy akkumulátor biztosítja, és karbantartási, építési, illetve kertészeti tevékenységre szolgál;

17. "begyűjtési arány": egy adott tagállam esetében egy adott naptári év tekintetében kifejezett százalékos arány, amely az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése vagy a 2002/96/EK irányelv alapján abban a naptári évben hulladékként begyűjtött hordozható elemek és -akkumulátorok tömegének, és az adott naptári év és a két megelőző naptári év során a gyártók által végfelhasználók részére eladott vagy harmadik személyeknek végfelhasználók részére történő eladás céljából szállított hordozható elemek és akkumulátorok átlagos tömegének hányadosa.

4. cikk

Tilalmak

(1) A 2000/53/EK irányelv sérelme nélkül a tagállamok megtiltják az alábbiak forgalomba hozatalát:

a) minden olyan elem vagy akkumulátor, akár készülékbe építve, akár nem, amely több mint 0,0005 tömegszázalék higanyt tartalmaz; valamint

b) azok a hordozható elemek vagy akkumulátorok, beleértve a készülékbe építetteket is, amelyek több mint 0,002 tömegszázalék kadmiumot tartalmaznak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában megállapított tilalom nem alkalmazandó azon gombelemekre, amelyek legfeljebb 2 tömegszázalék higanyt tartalmaznak.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában megállapított tilalom nem alkalmazandó azon hordozható elemekre és akkumulátorokra, amelyeket az alábbiakban való használatra szánunk:

a) vészjelző és riasztórendszerek, beleértve a vészvilágítást is;

b) orvosi felszerelések; vagy

c) vezeték nélküli villamos kézi szerszámok.

(4) A Bizottság felülvizsgálja a (3) bekezdés c) pontjában említett mentességet, és 2010. szeptember 26-ig – adott esetben a megfelelő javaslatokkal együtt – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kadmium elemekben és akkumulátorokban történő felhasználásának tilalom alá helyezése céljából.

5. cikk

Megnövelt környezeti teljesítmény

Azon tagállamok, amelyek területén letelepedett előállítók találhatóak, elősegítik a kutatást, valamint az elemek és az akkumulátorok egész életciklusa során nyújtott környezeti teljesítményének javítására ösztönöznek, továbbá ösztönzik a veszélyes anyagokat kisebb mértékben, illetve a kevésbé szennyező anyagokat – így különösen higanyt, kadmiumot és ólmot helyettesítő egyéb anyagokat – tartalmazó elemek és akkumulátorok fejlesztését és forgalmazását.

6. cikk

Forgalomba hozatal

(1) A tagállamok nem akadályozhatják, tilthatják meg vagy korlátozhatják az ezen irányelvben említett indokok alapján azon elemek vagy akkumulátorok forgalomba hozatalát a területükön, amelyek megfelelnek ezen irányelv követelményeinek.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azon elemeket vagy akkumulátorokat, amelyek nem felelnek meg ezen irányelv követelményeinek, ne hozzák forgalomba, illetve azokat vonják ki a forgalomból.

7. cikk

Átfogó célkitűzés

Tekintettel aállítás környezeti hatására a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy a legnagyobb mértékben megvalósuljon a hulladékelemek és -akkumulátorok szelektív gyűjtése, és hogy minimálisra csökkenjen az elemek és akkumulátorok vegyes települési

hulladékként való ártalmatlanítása valamennyi hulladékelem és -akkumulátor magas szintű újrafeldolgozása érdekében.

8. cikk

Begyűjtési rendszerek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő begyűjtési rendszerek álljanak rendelkezésre a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében. Az ilyen rendszerek:

- a) lehetővé kell, hogy tegyék a végfelhasználók számára, hogy – a népsűrűséget is figyelembe véve – a közelben, megközelíthető gyűjtőhelyen dobhassák el a hulladék hordozható elemeket vagy akkumulátorokat;
- b) előírják, hogy a forgalmazók – amennyiben hordozható elemeket vagy akkumulátorokat értékesítenek – díjmentesen visszavegyék a hulladék hordozható elemeket vagy akkumulátorokat, kivéve ha felmérés alapján kimutatható, hogy ezen irányelv környezetvédelmi céljai legalább ugyanilyen hatékonyan megvalósíthatók meglévő alternatív rendszerek révén is. A tagállamoknak közzé kell tenniük e felméréseket;
- c) nem keletkeztethetnek költséget a végfelhasználók számára a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok eldobásakor, sem pedig új elem, illetve akkumulátor vásárlására való kötelezettséget;
- d) a 2002/96/EK irányelv 5. cikke (2) bekezdésében említett rendszerekkel együttesen kell, hogy üzemeltethetők legyenek.

Azon gyűjtőhelyekre, amelyeket az e bekezdés a) pontjában foglaltaknak való megfelelés érdekében állítottak fel, nem kell alkalmazni a 2006/12/EK irányelv, illetve a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv [18] szerinti nyilvántartási és engedélyeztetési követelményeket.

(2) Amennyiben a rendszerek megfelelnek az (1) bekezdésben felsorolt követelményeknek, a tagállamok:

- a) előírhatják a gyártók számára, hogy ilyen rendszereket hozzanak létre;
- b) előírhatják a többi gazdasági szereplő számára, hogy részt vegyenek az ilyen rendszerekben;
- c) fenntarthatják a már meglévő rendszereket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ipari elemek és akkumulátorok gyártói, illetve a nevükben eljáró harmadik személyek ne utasítsák el a hulladék ipari elemek és akkumulátorok végfelhasználóktól való visszavételét, függetlenül azok vegyi összetételétől és eredetétől. Független harmadik személyek szintén begyűjthetnek ipari elemeket és akkumulátorokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a gépjárműelemek és -akkumulátorok előállítói, illetve harmadik személyek rendszereket hozzanak létre a hulladék gépjárműelemek és -akkumulátorok begyűjtésére a végfelhasználóktól vagy az azok közelében található, megközelíthető gyűjtőhelyről, amennyiben a begyűjtés nem a 2000/53/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett rendszerek útján történik. A magántulajdonban lévő és nem üzleti célból használt gépjárművekből származó gépjárműelemek és -akkumulátorok esetében az ilyen rendszerek nem keletkeztethetnek költséget a végfelhasználók számára a hulladékelemek és -akkumulátorok eldobásakor, sem pedig új elem, illetve akkumulátor vásárlására való kötelezettséget.

9. cikk

Gazdasági eszközök

A tagállamok gazdasági eszközöket használhatnak fel arra, hogy elősegítsék a hulladékelemek és -akkumulátorok begyűjtését, illetve olyan elemek és akkumulátorok használatát, amelyek kisebb mennyiségben tartalmaznak szennyező anyagot, például differenciált adókulcsok bevezetése révén. Amennyiben így tesznek, a tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen eszközök végrehajtásához kapcsolódó intézkedésekről.

10. cikk

Begyűjtési célkitűzések

(1) A tagállamok első alkalommal az ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő ötödik teljes naptári évre vonatkozóan számítják ki a begyűjtési arányt.

A 2002/96/EK irányelv sérelme nélkül, az éves begyűjtési és értékesítési szám adatoknak tartalmazniuk kell a készülékekbe épített elemeket és akkumulátorokat.

(2) A tagállamoknak el kell érniük az alábbi minimális begyűjtési arányokat:

- a) 25 % 2012. szeptember 26-ig;
- b) 45 % 2016. szeptember 26-ig.

(3) A tagállamok éves szinten figyelemmel kísérik a begyűjtési arányokat az I. mellékletben megállapított rendszernek megfelelően. A hulladékra vonatkozó statisztikákról szóló, 2002. november 25-i 2150/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [19] sérelme nélkül a tagállamok jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak a vonatkozó naptári évek végétől számított hat hónapon belül. A jelentéseknek tartalmazniuk kell, hogy a tagállamok milyen módon szerezték be a begyűjtési arány kiszámításához szükséges adatokat.

(4) A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően:

- a) a (2) bekezdés követelményeinek való megfelelés terén jelentkező, sajátos nemzeti körülményekből fakadó nehézségek kezelésére bármely tagállamban átmeneti rendelkezéseket lehet megállapítani;
- b) 2007. szeptember 26-ig közös módszertant kell kidolgozni a hordozható elemek és akkumulátorok végfelhasználók részére történt éves értékesítésének kiszámítására vonatkozóan.

11. cikk

Hulladékelemek és -akkumulátorok eltávolítása

A tagállamok biztosítják, hogy az előállítók olyan módon tervezzék a készülékeket, hogy azokból a hulladékelemek és -akkumulátorok könnyen eltávolíthatók legyenek. Azon készülékekhez, amelyekbe elemeket vagy akkumulátorokat építenek, használati utasítást kell mellékelni, amely bemutatja azok biztonságos eltávolítását, és adott esetben tájékoztatja a végfelhasználót a beépített elemek vagy akkumulátorok típusáról. Ezeket a rendelkezéseket nem kell alkalmazni abban az esetben, amikor biztonsági, teljesítményi, orvosi okokból, illetve adatok megőrzése érdekében elengedhetetlen az energiaellátás folyamatosságának biztosítása és a készülék, illetve az elem vagy akkumulátor folyamatos összeköttetése.

12. cikk

Kezelés és újrafeldolgozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb 2009. szeptember 26-ig:

- a) a gyártók, illetve a harmadik személyek rendszereket hozzanak létre az egészség- és a környezetvédelmi szempontból elérhető legjobb technikák alkalmazásával a hulladékelemek és -akkumulátorok kezelése és újrafeldolgozása céljából; és
- b) ezen irányelv 8. cikkének, illetve a 2002/96/EK irányelvnek megfelelően begyűjtött valamennyi azonosítható elem és akkumulátor átessen kezelésen és újrafeldolgozáson olyan rendszerekben, amelyek megfelelnek legalább a közösségi jogszabályoknak, különösen az egészség, a biztonság és a hulladékgazdálkodás tekintetében.

A tagállamok azonban a Szerződésnek megfelelően hulladéklerakóban vagy föld alatti tárolóban ártalmatlaníthatják a kadmiumot, higanyt, illetve ólmot tartalmazó begyűjtött hordozható elemeket és akkumulátorokat, ha nem áll rendelkezésre működő végső piac. A tagállamok a Szerződésnek megfelelően hulladéklerakóban vagy föld alatti tárolóban ártalmatlaníthatják a kadmiumot, higanyt, illetve ólmot tartalmazó begyűjtött hordozható elemeket és akkumulátorokat a nehézfémek fokozatos kiiktatását célzó stratégia részeként is, amely a környezeti, gazdasági és társadalmi hatások részletes felmérése alapján kimutatta, hogy az ártalmatlanítás e módját előnyben kell részesíteni az újrafeldolgozással szemben.

A tagállamoknak közzé kell tenniük ezt a felmérést, és a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról, valamint az információs társadalommal kapcsolatos szolgáltatások szabályairól szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [20] megfelelően értesíteniük kell a Bizottságot az intézkedéstervezetekről.

(2) A kezelésnek meg kell felelnie a III. melléklet A. részében megállapított minimumkövetelményeknek.

(3) Amennyiben az elemeket vagy akkumulátorokat a 2002/96/EK irányelv alapján az elektromos és elektronikus berendezések hulladékával együtt gyűjtik be, azokat el kell távolítani az elektromos és elektronikus berendezések begyűjtött hulladékából.

(4) Az újrafeldolgozási eljárásoknak legkésőbb 2010. szeptember 26-ig meg kell felelniük a III. melléklet B. részében megállapított újrafeldolgozási hatékonysági mutatóknak és

kapcsolódó rendelkezéseknek.

(5) A tagállamok jelentést készítenek az adott naptári évben elért újrafeldolgozási szintről, valamint arról, hogy a III. melléklet B. részében említett újrafeldolgozási hatékonysági mutatók teljesültek-e. Az adott naptári év végétől számított hat hónapon belül benyújtják az információt a Bizottságnak.

(6) A III. melléklet a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kiigazítható, illetve kiegészíthető a műszaki vagy tudományos fejlődés figyelembevétele érdekében. Így különösen:

a) az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók kiszámítására vonatkozó részletes szabályokkal legkésőbb 2010. március 26-ig ki kell egészíteni; és

b) a minimális újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat rendszeresen értékelni kell, valamint az elérhető legjobb technikák és az (1) bekezdés második albekezdésében említett fejlődés figyelembevételével ki kell igazítani őket.

(7) A III. mellékletre vonatkozó bármely módosítási javaslatot megelőzően a Bizottság konzultál az érdekelttel, különösen a gyártókkal, a begyűjtőkkel, az újrafeldolgozókkal, a kezelőlétesítmények üzemeltetőivel, valamint a környezetvédelmi, a fogyasztóvédelmi és a munkavállalói szervezetekkel. A Bizottság tájékoztatja a 24. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot a konzultáció eredményéről.

13. cikk

Új újrafeldolgozási technológiák

(1) A tagállamok ösztönzik új újrafeldolgozási és kezelési technológiák kifejlesztését, valamint elősegítik a környezetbarát és költséghatékony újrafeldolgozási módszereket célzó kutatásokat valamennyi elem- és akkumulátortípus tekintetében.

(2) A tagállamok arra ösztönzik a kezelőlétesítményeket, hogy – a különböző szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek [21] megfelelően – vezessenek be igazolt környezetvédelmi vezetési rendszereket.

14. cikk

Ártalmatlanítás

A tagállamok megtiltják a hulladék ipari, illetve gépjárműelemek és -akkumulátorok hulladéklerakóban vagy elégetés útján történő ártalmatlanítását. Minden olyan elem vagy akkumulátor azonban, amely a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően mind kezelésen, mind újrafeldolgozáson keresztülment, ártalmatlanítható hulladéklerakóban, illetve elégethető.

15. cikk

Kivitelek

(1) A hulladékkezelést és az újrafeldolgozást az érintett tagállamon vagy a Közösségen kívül is el lehet végezni, feltéve, hogy a hulladékelemek és -akkumulátorok szállítása összhangban van az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelettel [22].

(2) A hulladékelemek és -akkumulátorok kivitele a Közösségen kívülre a 259/93/EGK rendelettel, az egyes nem OECD-tagországokba irányuló egyes hulladékfajták szállítására alkalmazandó közös szabályok és eljárások meghatározásáról szóló, 1999. április 29-i 1420/1999/EK tanácsi rendelettel [23] és az egyes hulladékfajtáknak a C(92)39 végleges OECD-határozat hatálya alá nem tartozó meghatározott országokba történő szállítására alkalmazandó, a 259/93/EGK tanácsi rendelet szerinti ellenőrzési eljárások meghatározásáról szóló, 1999. július 12-i 1547/1999/EK bizottsági rendelettel [24] összhangban kizárólag abban az esetben tekinthető az ezen irányelv III. mellékletében megállapított kötelezettségek és hatékonysági mutatók teljesítésére irányulónak, ha megalapozottan bizonyított, hogy az újrafeldolgozási tevékenység az ezen irányelvben foglalt követelményeknek megfelelő körülmények között zajlott.

(3) E cikk részletes végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

16. cikk

Finanszírozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik személyek az

alábbiakból eredő bármely nettó költséget fedezzenek:

- a) a 8. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban begyűjtött hulladék hordozható elemek és akkumulátorok begyűjtése, kezelése és újrafeldolgozása; és
- b) a 8. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban begyűjtött hulladék ipari és gépjárműelemek és -akkumulátorok begyűjtése, kezelése és újrafeldolgozása.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés végrehajtása ne terhelje kettős fizetési kötelezettséggel a gyártókat a 2000/53/EK vagy a 2002/96/EK irányelvvel összhangban létrehozott programok keretében begyűjtött elemek és akkumulátorok esetében.

(3) A tagállamok kötelezik a gyártókat vagy a nevükben eljáró harmadik személyeket, hogy finanszírozzák a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok begyűjtéséről, kezeléséről és újrafeldolgozásáról szervezett lakossági tájékoztató kampányokból eredő nettó költségeket.

(4) A begyűjtés, kezelés és az újrafeldolgozás költségeiről nem kell külön tájékoztatni a végfelhasználókat az új hordozható elemek és akkumulátorok eladásakor.

(5) Az ipari és a gépjárműelemek és -akkumulátorok gyártói és felhasználói az (1) bekezdésben említett finanszírozási szabályoktól eltérő finanszírozási szabályokban állapodhatnak meg.

(6) Ezt a cikket valamennyi hulladékelemre és -akkumulátorra alkalmazni kell, függetlenül azok forgalomba hozatalának időpontjától.

17. cikk

Nyilvántartás

A tagállamok biztosítják valamennyi gyártó nyilvántartását. A nyilvántartásra minden tagállamban ugyanazokat az eljárási szabályokat kell alkalmazni. A nyilvántartásra vonatkozó eljárási szabályokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

18. cikk

Kisüzemi gyártók

(1) A tagállamok mentesíthetik a 16. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények alól azon gyártókat, akik a nemzeti piac méretéhez képest igen kis mennyiségben forgalmaznak elemeket vagy akkumulátorokat a nemzeti piacon, feltéve hogy ez nem akadályozza a 8. és 12. cikk alapján kialakított begyűjtési és újrafeldolgozási rendszerek megfelelő működését.

(2) A tagállamok közzéteszik ezen intézkedéstervezeteket és azok előterjesztésének indokát, valamint a 24. cikk (1) bekezdésében említett bizottságon keresztül tájékoztatják azokról a Bizottságot és a többi tagállamot.

(3) A Bizottság a (2) bekezdésben említett tájékoztatástól számított hat hónapon belül jóváhagyja vagy elutasítja a tervezett intézkedéseket, miután megvizsgálta, hogy azok megfelelnek-e az (1) bekezdésben említett szempontoknak, és nem minősülnek-e önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozása eszközeinek. Amennyiben a Bizottság nem hoz döntést ezen időtartamon belül, a tervezett intézkedéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.

19. cikk

Részvétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi gazdasági szereplő és illetékes hatóság részt vehessen a 8. és a 12. cikkben említett begyűjtési, -kezelési és újrafeldolgozási rendszerekben.

(2) Ezeket a rendszereket a harmadik országokból behozott elemekre és akkumulátorokra is hátrányos megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni, és azokat úgy kell kialakítani, hogy elkerülhetővé váljanak a kereskedelmi akadályok és a verseny torzulása.

20. cikk

A végfelhasználók tájékoztatása

(1) A tagállamok különösen információs kampányokon keresztül biztosítják, hogy a végfelhasználók teljes körű tájékoztatást kapjanak:

- a) az elemekhez és akkumulátorokhoz felhasznált anyagoknak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatásairól;
- b) a hulladékelemek és -akkumulátorok nem szelektált települési hulladékként történő

ártalmatlanításának nemkívánatos voltáról, és a szelektív begyűjtésükben való részvétel kívánatosságáról a kezelés és az újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében;

c) a rendelkezésükre álló begyűjtési és újrafeldolgozási rendszerekről;

d) hozzájárulásukról a hulladékelemek és -akkumulátorok újrafeldolgozásához;

e) a II. mellékletben szereplő áthúzott kerek szemétygyűjtő tartály ábrájának, valamint a Hg, Cd és Pb vegyjelnek a jelentéséről.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a gazdasági szereplők az (1) bekezdésben szereplő információkat részben vagy teljes egészében bocsássák rendelkezésre.

(3) Amennyiben a tagállamok előírják a forgalmazóknak, hogy a 8. cikk szerint visszavegyék a hulladék hordozható elemeket és akkumulátorokat, biztosítaniuk kell, hogy a forgalmazók tájékoztassák a végfelhasználókat annak lehetőségéről, hogy a hulladék hordozható elemeket és -akkumulátorokat leadják eladási helyeiken.

21. cikk

Címkézés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi elem, akkumulátoron és elem-, illetve akkumulátorcsomagon megfelelően feltüntetésre kerüljön a II. mellékletben szereplő ábra.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2009. szeptember 26-ra valamennyi hordozható és önműködő elem és akkumulátoron jól látható, jól olvasható és letörölhetetlen módon szerepeljen annak kapacitása. E követelmény végrehajtásának részletes szabályait – ideértve a kapacitás és megfelelő használat meghatározását szolgáló harmonizált módszereket – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni 2009. március 26-ig.

(3) A 0,0005 %-nál több higanyt, 0,002 %-nál több kadmiumot vagy 0,004 %-nál több ólmot tartalmazó elemeken, akkumulátorokon és gombelemeken fel kell tüntetni az adott fém vegyjelét: Hg, Cd vagy Pb. A nehézfém-tartalmat jelző ábrát a II. mellékletben szereplő ábra alá kell nyomtatni, úgy, hogy az a felső ábra méretének legalább egynegyed területét lefedje.

(4) A II. mellékletben található ábrának az elem, akkumulátor vagy elem-, illetve akkumulátorcsomag legnagyobb oldala területének legalább 3 %-át kell lefednie, úgy, hogy az ne haladja meg az 5 × 5 cm-es méretet. A henger alakú cellák esetében az ábrának az elem vagy akkumulátor felszínének legalább 1,5 %-át kell lefednie, úgy, hogy az ne haladja meg az 5 × 5 cm-es méretet.

(5) Abban az esetben, ha az elem, akkumulátor vagy az elem-, illetve akkumulátorcsomag mérete miatt az ábra kisebb lenne, mint 0,5 × 0,5 cm, az elemet, akkumulátort vagy az elem-, illetve akkumulátorcsomagot nem kell megjelölni, de egy legalább 1 × 1 cm-es ábrát kell nyomtatni a csomagolására.

(6) A nyomtatott ábrának jól láthatónak, felismerhetőnek és letörölhetetlennek kell lennie.

(7) E cikk címkézési előírásai alól a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban mentesség adható.

22. cikk

Jelentések a tagállami végrehajtásról

(1) A tagállamok hároméves időközönként jelentést küldenek a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról. Az első jelentésnek azonban 2012. szeptember 26-ig tartó időszakot kell lefednie.

(2) A jelentéseket a 24. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban összeállított kérdőív vagy vázlat alapján kell kidolgozni. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés tárgyát képező első időszak kezdete előtt hat hónappal kell megküldeni a tagállamoknak.

(3) A tagállamok jelentést tesznek továbbá minden esetleges olyan intézkedésükről, amely az elemek és az akkumulátorok környezeti hatásának javítását célozza, így különösen:

a) az elemekben és akkumulátorokban található nehézfémek és egyéb veszélyes anyagok mennyiségét csökkentő fejlesztések, beleértve a gyártók önkéntes lépéseit is;

b) új újrafeldolgozási és hulladékkezelési technológiák;

c) a gazdasági szereplők részvétele a környezetgazdálkodási rendszerekben;

d) az érintett területeken végzett kutatások; és

e) a hulladékképződés megelőzését célzó intézkedések.

(4) A jelentést a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani legkésőbb az érintett hároméves

időszakot követően kilenc hónappal, illetve az első jelentés esetében legkésőbb a 2013. június 26-ig.

(5) A Bizottság legkésőbb a tagállamoktól a (4) bekezdés értelmében kapott jelentések kézhezvétele után kilenc hónappal jelentést tesz közzé ezen irányelv végrehajtásáról, valamint ezen irányelvnek a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról.

23. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság a tagállamoktól a 22. cikk (4) bekezdésével összhangban másodízben kapott jelentések kézhezvételét követően felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, valamint ezen irányelvnek a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatását.

(2) A Bizottság által a 22. cikk (5) bekezdésével összhangban közzétett második jelentés tartalmazza ezen irányelv következő szempontjainak értékelését:

a) a nehézfémeket tartalmazó elemekre és akkumulátorokra vonatkozó további kockázatkezelési intézkedések megfelelősége;

b) valamennyi hulladék hordozható elemre és akkumulátorra vonatkozóan a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott minimális begyűjtési célkitűzések megfelelősége, és a további célkitűzések bevezetésének lehetősége az elkövetkező évekre, tekintetbe véve a műszaki fejlődést és a tagállamokban összegyűlt gyakorlati tapasztalatokat;

c) a III. melléklet B. részében meghatározott minimális újrafeldolgozási előírások megfelelősége, tekintetbe véve a tagállamoktól kapott információkat, valamint a műszaki fejlődést és a tagállamokban összegyűlt gyakorlati tapasztalatokat.

(3) Amennyiben szükséges, a jelentéshez az ezen irányelv kapcsolódó rendelkezéseinek felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot kell csatolni.

24. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2006/12/EK irányelv 18. cikkének megfelelően létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét – a 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel – kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

25. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok 2008. szeptember 26-ig értesítik ezekről az intézkedésekről a Bizottságot, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az ezeket érintő minden későbbi módosítást.

26. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2008. szeptember 26-ig megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a hatályos törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

27. cikk

Önkéntes megállapodások

(1) A tagállamok a 8., 15., és 20. cikkben foglalt rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági szereplők közötti megállapodások útján is átültethetik a nemzeti jogukba,

feltéve, hogy ilyen módon megvalósíthatók az ebben az irányelvben kitűzött célok. Az említett megállapodásoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) végrehajthatóknak kell lenniük;
 - b) célokat kell meghatározniuk, a hozzájuk tartozó határidőkkel együtt;
 - c) ezeket az adott tagállam hivatalos közlönyében vagy a nyilvánosság számára ugyanúgy hozzáférhető hivatalos dokumentumban közzé kell tenni és a Bizottság részére meg kell küldeni.
- (2) Az elért eredményeket rendszeresen ellenőrizni kell, és azokat jelenteni kell az illetékes hatóságok és a Bizottság felé, továbbá a megállapodásban rögzített feltételek mellett azokat a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé kell tenni.
- (3) Az illetékes hatóságoknak biztosítani kell a megállapodás értelmében elért eredmények vizsgálatát.
- (4) A megállapodásoknak való meg nem felelés esetén a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések útján hajtják végre ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit.

28. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 91/157/EGK irányelv 2008. szeptember 26-án hatályát veszti.

A 91/157/EGK irányelvre történő hivatkozást az erre az irányelvre történő hivatkozásként kell érteni.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

30. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. szeptember 6-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. Borrell Fontelles

a Tanács részéről

az elnök

P. Lehtomäki

[1] HL C 96., 2004.4.21., 29. o.

[2] HL C 117., 2004.4.30., 5. o.

[3] HL C 121., 2004.4.30., 35. o.

[4] Az Európai Parlament 2004. április 20-i véleménye (HL C 104. E, 2004.4.30., 354. o.), a Tanács 2005. július 18-i közös állásponjtja (HL C 264. E, 2005.10.25., 1. o.) és az Európai Parlament 2005. december 13-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2006. július 4-i jogalkotási állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. július 18-i határozata.

[5] HL C 30., 1988.2.4., 1. o.

[6] HL L 78., 1991.3.26., 38. o. A 98/101/EK bizottsági irányelvvvel (HL L 1., 1999.1.5., 1. o.) módosított irányelv.

[7] HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

[8] HL L 37., 2003.2.13., 24. o. A 2003/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (HL L 345., 2003.12.31., 106. o.) módosított irányelv.

[9] HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

[10] HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

[11] HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

[12] HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi

rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

[13] HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

[14] HL L 184., 1999.7.17., 23. o. Az 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

[15] HL L 269., 2000.10.21., 34. o. A legutóbb a 2005/673/EK tanácsi határozattal (HL L 254., 2005.9.30., 69. o.) módosított irányelv.

[16] HL L 37., 2003.2.13., 19. o. A legutóbb a 2006/310/EK bizottsági határozattal (HL L 115., 2006.4.28., 38. o.) módosított irányelv.

[17] HL L 144., 1997.6.4., 19. o. A legutóbb a 2005/29/EK irányelvvel (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.) módosított irányelv.

[18] HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A legutóbb a 166/2006/EK rendelettel módosított irányelv.

[19] HL L 332., 2002.12.9., 1. o. A legutóbb a 783/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 131., 2005.5.25., 38. o.) módosított rendelet.

[20] HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

[21] HL L 114., 2001.4.24., 1. o. A legutóbb a 196/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 32., 2006.2.4., 4 o.) módosított rendelet.

[22] HL L 30., 1993.2.6., 1. o. A legutóbb a 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 2001.12.31., 1. o.) módosított rendelet.

[23] HL L 166., 1999.7.1., 6. o. A legutóbb a 105/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 20., 2005.1.22., 9. o.) módosított rendelet.

[24] HL L 185., 1999.7.17., 1. o. A legutóbb a 105/2005/EK rendelettel módosított rendelet.

I. MELLÉKLET

A 10. cikkben meghatározott begyűjtési célkitűzések betartásának ellenőrzése

Év | Adatgyűjtés | Kiszámítás | Jelentéstételi kötelezettség |

X [1]+1 | Értékesítés az 1. évben (S1) | | | |

X+2 | Értékesítés a 2. évben (S2) | - | - | |

X+3 | Értékesítés a 3. évben (S3) | Begyűjtés a 3. évben (C3) | Begyűjtési arány (CR3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$ | |

X+4 | Értékesítés a 4. évben (S4) | Begyűjtés a 4. évben (C4) | Begyűjtési arány (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Kitűzött cél a 25 %) | |

X+5 | Értékesítés az 5. évben (S5) | Begyűjtés az 5. évben (C5) | Begyűjtési arány (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$ | CR4 |

X+6 | Értékesítés a 6. évben (S6) | Begyűjtés az 6. évben (C6) | Begyűjtési arány (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$ | CR5 |

X+7 | Értékesítés a 7. évben (S7) | Begyűjtés a 7. évben (C7) | Begyűjtési arány (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$ | CR6 |

X+8 | Értékesítés a 8. évben (S8) | Begyűjtés a 8. évben (C8) | Begyűjtési arány (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Kitűzött cél a 45 %) | CR7 |

X+9 | Értékesítés a 9. évben (S9) | Begyűjtés a 9. évben (C9) | Begyűjtési arány (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$ | CR8 |

X+10 | Értékesítés a 10. évben (S10) | Begyűjtés a 10. évben (C10) | Begyűjtési arány (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$ | CR9 |

X+11 | Stb. | Stb. | Stb. | CR10 |

Stb. | | | |

[1] X év a 26. cikkben említett időpontot magában foglaló év.

II. MELLÉKLET

Elemek, akkumulátorok és elem-, illetve akkumulátorcsomagok szelektív gyűjtését jelző ábrák

Az elemek és akkumulátorok "szelektív gyűjtését" jelző ábra az alábbi áthúzott, kerek szemétyűjtő tartály:

+++++ TIFF +++++

III. MELLÉKLET

Részletes kezelési és újrafeldolgozási előírások

A. RÉSZ: KEZELÉS

1. A kezelésnek magában kell foglalnia legalább valamennyi folyadék és sav eltávolítását.
2. A kezelőlétesítményekben a kezelést és esetleges tárolást, beleértve az ideiglenes tárolást is, vízhatlan felülettel és megfelelő időjárásálló borítással ellátott helységekben vagy megfelelő konténerekben kell elvégezni.

B. RÉSZ: ÚJRAFELDOLGOZÁS

3. Az újrafeldolgozási eljárások legalább az alábbi újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat kell, hogy megvalósítsák:

- a) a savas ólomelemek és -akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 65 %-os újrafeldolgozása, beleértve az ólomtartalom technikailag lehetséges legteljesebb újrafeldolgozását is, a túlzott költségek egyidejű elkerülése mellett;
 - b) nikkel-kadmium elemek és akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 75 %-os újrafeldolgozása, beleértve a kadmiumtartalom technikailag lehetséges legteljesebb újrafeldolgozását is, a túlzott költségek egyidejű elkerülése mellett; és
 - c) egyéb hulladékelemek és -akkumulátorok az átlagos tömeget tekintve 50 %-os újrafeldolgozása.
-